

De geduchte „grote moeilijkheden” (alineea 3 ter plaatse) worden niet gevreesd. Vooreerst zijn de internationale bepalingen, welke de concessies van de tot het Verdrag toegetreden Regeeringen beheerschen, van eene volledigheid, welke het radiotelegrafisch verkeer der stations in het algemeen voldoende regelt. Deze internationale bepalingen houden uiteraard geen rekening met de bijzondere bescherming van de radiotelegrafie van elk land afzonderlijk. Deze bescherming is zaak der nationale wettelijke voorschriften van elk land. Art. 3bis wijst deze voorschriften aan. Aan de in dit artikel bedoelde ministerieele voorschriften zijn de vreemde scheepsstations (met of zonder concessie of machtiging) te allen tijde, en in de territoriale wateren en in het daarbinnen gelegen watergebied, onderworpen. Daardoor geven deze voorschriften den verderen gewenschten en noodig geachten waarborg tegen moeilijkheden. Elk ongewenscht verkeer kan door deze voorschriften worden belet; daar zij jegens scheepsstations van vreemde nationaliteit hebben te gelden, is het wenschelijk, dat zij haar kennelijken oorsprong vinden in de wet. Ook dit verband wijst er op, dat uitdrukkelijke voorziening bij de wet ten opzichte der vreemde schepen — gelijk in de toelichting werd ontwikkeld — gewenscht is.

Met „watergebied des Rijks” wordt bedoeld hetgeen de uitdrukking zelve aangeeft. Het is een term van vaststaanden inhoud, o.a. ook voorkomend in art. 24bis Wetboek van Strafvordering, en in het *Staatsblad* 1909, n°. 351.

Het water, door deze uitdrukking aangeduid in het eerste lid van art. 3bis, is hetzelfde als dat van het tweede lid, nl. al het water, aan de landzijde van de territoriale wateren in het Rijk (in Europa) zich bevindend.

Ter voorkoming van misverstand zij opgemerkt, dat het geheele wateroppervlak, hetwelk in elk der beide leden wordt omschreven, niet denzelfden omvang heeft.

In het eerste lid omvat de omschrijving:

1. de territoriale wateren;
2. het daarachter (naar het land toe) d.i. „daarbinnen”, gelegen „watergebied des Rijks”;

in het tweede lid omvat de omschrijving in de zinsnede, aanvangende met „tenzij”, alleen het hiervoren sub 2 aangegeven wateroppervlak.

Te spreken van een „zich bevinden” van radiotelegrafien en -telefonen binnen de territoriale wateren is taalkundig „onjuist” geacht; „nog minder juist” — dan „onjuist” — is de gedachte van het wetsvoorstel genoemd, dat radiotelegrafien en -telefonen van eene vergunning zouden kunnen voorzien zijn.

De eerstbedoelde onjuistheid ontgaat aan ondergeteekende, daar elk ander te kiezen werkwoord dan „zich bevinden” steeds hetzelfde zal moeten uitdrukken, nl. een te aangegeven plaatse zijn van de radiotelegrafien en -telefonen.

Wat voorts de minder juiste gedachte betreft, moge er op worden gewezen, dat het eene niet ongebruikelijke wijze van uitdrukken is om direct het voorwerp in plaats van den daarbij betrokken persoon te noemen; dit ook toe te passen in eene wetsredactie komt niet verwerpelijk voor, indien het kan leiden tot eene gewenschte korthed van terminologie.

In de Memorie van Toelichting wordt onderscheid gemaakt tusschen eerste, tweede en slotzinsnede van het tweede lid van artikel 3bis, om daarmede bepaalde gedeelten van bedoeld lid aan te duiden. Daar eene zinsnede een naar den inhoud te onderscheiden deel is van een volzin, schijnt tegen de gebruikte aanduiding geen bezwaar te bestaan. De opmerking in het Voorloopig Verslag gaat blijkens hare bewoordingen („Dit lid bestaat toch slechts uit ééne zinsnede”) er van uit, dat volzin en zinsnede hetzelfde zoude zijn, hetgeen niet kan worden toegegeven.

Indien de opmerking juist wordt verstaan, moge de verwondering over het noemen van een reglement, hetwelk in het aangehaalde *Staatsblad* niet is opgenomen, opgeheven worden door de mededeeling, dat de aanhaling van het *Staatsblad* door jaartal en nummer behoort bij „dit thans luidt”, — dat is „het Verdrag” — en dus niet het reglement betreft. Mocht onbekend zijn van het reglement aanleiding zijn geweest tot de geuite verwondering, dan zij opgemerkt, dat in dat *Staatsblad* het bestaan en ook de met het Verdrag gelijkgestelde kracht van het thans verzochte reglement bereids openbaar is geworden door art. II van het Verdrag, welks bekendmaking bij evenaangehaald *Staatsblad* werd bevolen.

De tekst van het reglement is in een afdruk bij deze Memorie gevoegd.¹⁾

De Minister van Waterstaat,

C. LELY.

(63. 4.)

NOTA VAN WIJZIGING.

Voorgesteld wordt het onder A in artikel 1 van het ontwerp gestelde, te vervangen door:

A. Het laatste lid van artikel 1 van voormelde wet wordt gelezen als volgt:

„Zoowel in dit als in de volgende artikelen zijn onder „telegrafien en telefonen” tevens begrepen radiotelegrafien en radiotelefonen.”

¹⁾ Dit stuk is ter griffie nedergelegd, ter inzage van de leden.